

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 048161 15 Gž
Brčko, 09.04.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Lucić Josipe kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP „K. B.“ d.o.o B., zastupanog po punomoćniku O. D. advokatu iz B., protiv tuženog L. D. iz B., radi duga, vps. 59,39 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 o Mal 048161 13 Kom od 21.10.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.04.2015. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog L. D. iz B., se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 048161 13 Kom od 21.10.2010. godine, POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, prvim stavom izreke, prigovor tuženog (izvršenika) L. D. podnesen dana 24.09.2012. godine odbijen je i rješenje o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o I 048161 12 I od 07.08.2012. godine potvrđeno je. Drugim stavom izreke iste presude tuženi L. D. obavezan je da tužitelju JP „K. B.“ d.o.o. B. na ime naknade troškova ovog postupka isplati iznos od 290,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Navedenu presudu žalbom pobija tuženi i u žalbi osporavajući u suštini zakonitost prvostepene presude navodi da konkretni dug ne pripada njemu jer

prema sudskoj nagodbi od 22.04.2008. godine on nema ni kuću ni stan kod činjenice da je po istoj njemu u kući pripalo prizemlje u kome se nalazi poslovni prostor, da je tužitelju podnosio dva puta nagodbu sa zahtjevom da mu se dugovi za odvoz smeća skinu „i da su po trećem obraćanju prihvatili da je u pravu“ i kako je sudska nagodba validna, a prvostepeni sud to nije prihvatio i da je to i tužitelj prihvatio prema dopisu od 13.02.2014. godine, predlaže da se žalba uvaži i donese oslobađajuća presuda, a da se obaveže tužitelj da mu nadoknadi troškove parničnog postupka i to: troškove izlaska na ročišta održana 17.06.2014. godine i 21. 10.2014. godine u iznosu od po 100,00 KM, troškove izlaska na odloženo ročište od 22.08.2014. godine u iznosu od 50,00 KM, te da tuženom tužitelj vrati iznos od 59,39 KM koji je već platio 14.12.2013. godine sve pod prijetnom prinudne naplate.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitaio u granicama propisanim odredbom člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) u vezi sa članom 412. istog zakona ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je odlučio kao u izreci kod utvrđenih činjenica u postupku: da je tuženi prema kartici prometa korisnika tužitelja, evidentiran pod korisničkom šifrom broj 012028, da je za sporni period (period od 30.09.2011. godine do 31.05.2012. godine) prema istoj tuženi u obavezi platiti tužitelju za odvoz smeća iznos od 59,39 KM, da iznos od 59,39 KM tuženi nije platio tužitelju do podnošenja tužbe odnosno do okončanja ovog parničnog postupka i kako tuženi u postupku nije dokazao tvrdnju da se konkretni dug ne odnosi na njega, kod toga da je prema nagodbi (na koju se pozvao), suvlasnik sa suprugom predmetnih nekretnina sa dijelom od ½ i kod toga da se uplata, na koju se takođe u postupku pozvao tuženi, odnosi na dug za period od 30.06.2012. godine do 28.02.2013. godine a da je u ovom postupku u pitanju potraživanje tužitelja za period od 30.09.2011. godine do 31.05.2012. godine, onda je prvostepeni sud odlučio kao u prvom stavu izreke u smislu odredaba članova 9. i 208. stav 4. Zakona o komunalnim djelatnostima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člana 49. stav 5. Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a odluku o troškovima postupka (odluku sadržanu u drugom stavu izreke) zasnovao je na odredbama člana 119. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Tarifi o nagradama i naknadama troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 45/00) .

Po ocjeni ovog suda tuženi navodima žalbe nije doveo u pitanje zakonitost prvostepene presude.

Naime, prvostepeni sud je odluku u ovom sporu zasnovao na naprijed iznesenim činjenicama utvrđenim u prvostepenom postupku i to utvrđenim na

osnovu dokaza koje su stranke u postupku provele a zakonitost donesene odluke ovaj sud, u ovakvoj vrsti spora (sporu male vrijednosti), može ocijenjivati samo sa aspekta činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenom postupku, jer tako proizlazi iz odredbe člana 412. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tuženi u prvostepenom postupku nije pružio dokaz za činjenicu da se konkretni dug odnosi na sprat i potkrovlje kuće, odnosno na prostor koji je po sudskoj nagodbi pripao njegovoj supruzi, a uz žalbu prilaže dokaz o tome (dopis tužitelja upućen tuženom i datiran sa 13.02.2014. godine). Međutim, i da se odluka donesena u konkretnom sporu može pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kada se tuženi u žalbi poziva na ovaj dopis tužitelja a ne pruža dokaze, da bez svoje krivice, ovaj dokaz nije mogao predložiti do zaključenja glavne rasprave (glavna rasprava zaključena je dana 21.10.2014. godine) onda, kod takvog stanja stvari, drugostepeni sud ne bi mogao konkretni dokaz uzeti u obzir ocjenjujući zakonitost prvostepene odluke jer je tako propisano odredbom člana 316. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kod navedenog i obzirom da prvostepena presuda nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 407. istog zakona.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević